

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 1 жовтня 1985 року

№ 118 (3625).

Ціна 2 коп.

ПЛЕНУМ ОБКОМУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

27 вересня в Кіровограді відбувся пленум обкому Компартії України, який розглянув питання «Про завдання партійних організацій області по виконанню постанови ЦК Компартії України «Про організаційно-політичну роботу Кіровоградського обкому партії по виконанню рішень квітневого (1985 р.) Пленуму ЦК КПРС, підготовці до XXVII з'їзду КПРС і XXVII з'їзду Компартії України». З доповіддю на пленумі виступив перший секретар обкому Компартії України М. Г. Самілін.

В її обговоренні виступили перший секретар Кіровоградського міського

партії В. О. Сокуренько, перший секретар Олександрівського міського партії О. О. Скічко, голова обласної ради профспілок В. П. Ізлев, машиніст електровоза Знам'янського локомотивного депо В. К. Жмур, перший секретар Вільшанського районного партії І. А. Юрченко, секретар парткому Світловодського комбінату твердих сплавів і туроплавних металів В. І. Писменин, другий секретар обкому партії Л. Ф. Кібець, доярка колгоспу імені Свердлова Добровеличківського району О. М. Радченко, перший секретар Олександрівського райкому партії О. Г. Ла-

дєва, генеральний директор Кіровоградського виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка» В. М. Желтобрюх, голова виконкому обласної Ради народних депутатів В. І. Желіба, голова Новоархангельського районного споживчого товариства І. В. Козаченко, бригадир мулярів будівельного управління № 2 тресту «Кіровоградвирмашбуд» А. І. Бабич, прокурор області В. І. Легун, генеральний директор виробничо-агрового об'єднання цукрової промисловості М. В. Васильєв, перший секретар обкому ЛКСМУ І. О. Шевченко.

В обговореному питанні пленум обкому партії прийняв постанову і затвердив заходи по виконанню постанови ЦК Компартії України.

В роботі пленуму взяв участь заступник завідувача відділом організаційно-партійної роботи ЦК Компартії України В. С. Скорин.

Підвищувати ефективність політнавчання

В області проведено День пропагандиста. У суботу, 28 вересня в обкомі ЛКСМУ відбулася зустріч членів бюро обкому комсомолу з кращими пропагандистами комсомольського політнавчання. На зустрічі виступив секретар обкому ЛКСМУ П. Малий. Пропагандисти поділилися досвідом роботи. Учасників зустрічі хвилювали питання підвищення ефективності комсомольського політнавчання, політична і трудова активність слухачів. На зустрічі обговорені завдання комсомольських

організацій, пропагандистів у новому навчальному році в системі політичного навчання і економічної освіти. Відзначалося, що пропагандисти покликані зробити свій внесок у виконання завдань квітневого (1985 р.) Пленуму ЦК КПРС, гідно зустріти XXVII з'їзд партії.

На зустрічі виступив перший секретар обкому комсомолу І. Шевченко.

Кращі пропагандисти були нагороджені почесними грамотами обкому ЛКСМУ. Пропагандисти побували в музеї-заповіднику Карпенка-Карого на хуторі Надія, зустрілися з учасниками XII Всесоюзного фестивалю молоді і студентів у Москві.

Учасники зустрічі поклали квіти до пам'ятника В. І. Леніну.

Традиціям вірні

ХАБАРОВСЬК. (Кор. ТАРС). З високого амурського берега, де на площі Слави увічнено ратну і трудову доблесть далекосхідників, стартував Все-союзний тиждень трудових традицій. Він присвячений 50-річчю стахановського руху і проводиться в рамках всесоюзного походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави КПРС і радянського народу. Гостями Хабаровська стали молоді поварі і передовики виробництва, герої війни і праці з усіх союзних республік.

Повсюди пройдуть конкурси професійної майстерності. Все найкраще, що створено молодими новаторами, їх ровесники побачать на виставках науково-технічної творчості.

ПРЕС-ЦЕНТР: УРОЖАЙ '85

ТЕЛЕГРАМИ В НОМЕР

НОВГОРОДКІВСЬКИЙ РАЙОН. Кожного року учні Митрофанівської середньої школи надають велику допомогу трудівникам колгоспу імені Ілліча у збиранні врожаю пізніх культур. Зараз вони разом з колгоспниками сумлінно працюють на збиранні яблук, овочів, сортуванні качанів.

НОВОМИРГОРОДСЬКИЙ РАЙОН. Бюро райкому комсомолу схвалило ініціативу молодих водіїв автотран-

спортного підприємства 10040, які розгорнули змагання під девізом «XXVII з'їзду КПРС — комсомольський рахунок економії» і зобов'язалися у період, що залишився до початку роботи з'їзду, відпрацювати два дні на зменшенні пального. Зараз комсомольці підприємства по-ударно працюють на транспортному цукрових буряків.

ЗНАМ'ЯНСЬКИЙ РАЙОН. Високими темпами збирають цукрову сировину буряководи колгоспу імені Кірова. Разом з досвідченими механізаторами сумлінно працює на бурякових жнивках комсомольський збиральний екіпаж у складі

Володимира Корнійчука, Віктора М'ялика та Сергія Цимбала. Вони високопродуктивно використовують бурякозбиральну і гичкозбиральну машини, постійно перевищують норми виробітку.

ВІЛЬШАНСЬКИЙ РАЙОН. Велику допомогу у збиранні пізніх культур сільським трудівникам господарств району надають учні Кіровоградського профтехучилища обласного управління. На збиранні овочів, сортуванні кукурудзи комсомолу С. Гришина, Ю. Осінній, В. Бровко, інші юнаки та дівчата працюють з вогником, перевищують завдання.

В ОБЛАСТІ ТРИВАЄ ОПЕРАЦІЯ «ЗАСІКИ»

Осінній комплекс — у загоні?

ГОСТРИЙ СИГНАЛ

Згідно зведень районного управління сільського господарства на день перевірки колгосп «Прогрес» по темпах збирання кукурудзи на зерно і корм, та по врожайності культур — серед кращих.

Наше завдання — впорати всі 520 гектарів качанистої до 15 жовтня, — повідомив голова колгоспу М. Н. Виговський. — Збирання кукурудзи на корм уже закінчили, урожайність — 41,6 центнера з гектара. Дещо гірше йдуть справи із зерновою кукурудзою. Темпи хоча й високі, але віддача поля не така, як у минулому році. Причини? Скажу прямо — низька культура землеробства, а також кадрові проблеми.

Зрештою, М. Н. Виговський запевняє, що врожайність кукурудзи до кінця збирання зросте за рахунок кращих полів, що залишилися, підбирання загублених качанів.

Набагато гірші справи в колгоспі імені Ульянова. За даними райкому комсомолу, тут працює найбільша в районі комсомольсько-молодіжна ланка по вирощуванню кукурудзи, в складі якої 12 осіб. Зведення райсільгоспуправління стурбували нас: саме в колгоспі імені Ульянова зареєстровано найнижчу врожайність на збиранні корму; невисока віддача площі і зернової кукурудзи. Чому молодь не виправдовує довіря, підводять?

— Є така ланка, — неохоче мовив голова колгоспу імені Ульянова О. К. Колесник. — Ланковий? Олександр Маковецький. Та коли ми виявили бажання зустрітися з Олександром, поговорити про проблеми на збиранні качанистої, голова зізнався, що як такої комсомольсько-молодіжної ланки не існує. А сам Олександр, як ми дізналися пізніше, був у цей час... на бур'яках.

Низьку врожайність нам пояснили тим, що обкошували краї полів, де, як правило, результати невисокі. А чому повільні темпи робіт? Ми побували на полі, де, як нас запевняли, повинні косити кукурудзу на корм. У полі не було нікого, тільки край нього сиротливо стояла приставка ППК-4.

— Поїхали на інше поле, — запропонували нам.

Але й там картина була невтішною. Одночасно з нашою появою почав долати перші метри СК-5 з приставкою ППК-4, за кермом якого був М. М. Дмитрашко. Поблизу комбайна був інженер по техніці безпеки господарства В. О. Тимофійко.

— Оце тільки полагодили, — важко зітхнув Віктор Опанасович. — Та й то не закінчили. Зараз комбайн пройде пару загінків і поїдемо на тракторну. Ремонт продовжувати.

— А де інші комбайни? — поцікавились ми.

— Повинен бути ще

один, але комбайнер захворів...

В. О. Тимофійко розповів, що техніка працює на знос, її технічним обслуговуванням в господарстві практично не займаються. Закріплені за господарством представники райсільгосптехніки обмежують свою діяльність доставкою запчастин.

Чому повільні темпи робіт — зрозуміло. А низька врожайність?

— Хіба не видно чого? Я двадцять років працюю в колгоспі і не пам'ятаю, щоб це поле отримувало органіку! Подивіться, які миришаві, маленькі качани! Не пригадую, й коли в нас в достатку були гербіциди. На бур'ян кукурдзяне поле врожайніше! На закінчення сумно пожартував В. О. Тимофійко.

А що райком комсомолу?

— Операція «Засіки»? Чув. Рейди? Проводили здається... Останній — по жнивках... — сказав заступник завіра райкому комсомолу по сільському господарству Юрій Кримський...

Зведення райсільгоспуправління свідчать: збирання кукурудзи в районі не приділяють належної уваги. І не тільки кукурудзи. Ось, приміром, цукрові буряки. У колгоспі імені Шевченка їх збирають з гектара лише по 130 центнерів, а в «Росі» — 110! Найкращий показник — у колгоспі імені Свердлова — 250 центнерів з гектара, який навряд чи можна назвати зразковим.

Погода? Сприяє у повільній мірі!

Що на все це скажуть у районному управлінні сільського господарства?

Рейдова бригада: М. ЦУКАНОВ — член обласного штабу «Комсомольського прожектора», С. ЧЕРНЯВСЬКИЙ — член Кіровоградського районного штабу «КП», А. БЕЗТАКА — спецкор «Молодого комуніста» Олександрівський район.

Збирально-транспортний екіпаж у складі комбайнера О. Драндалуша, помічника Юрія Морозова та тракториста по транспортуванню качанів Олександра Сабінова з колгоспу «Аврора» Вільшанського району став лідером у соціалістичному змаганні серед комсомольсько-молодіжних збирально-транспортних екіпажів району.

Вони працюють під девізом: «Високої продуктивності праці — високу якість робіт». Щоденний виробіток молодіжного екіпажу на збиранні кукурудзи складає півтори норми.

На знімку: члени екіпажу О. ДРАНДАЛУШ і ЮРІЙ МОРОЗОВ. Фото М. САВЕНКА.

Вільшанський район.

У НАШИХ
БАШКИРСЬКИХ
ДРУЗІВ

Здрастуй, комп'ютер!

З цього року у школах країни вводиться новий предмет «Основні інформаційні та електронні обчислювальні техніки». Його мета — сформувати у школярів уявлення про основні правила та прийоми вирішення задач на ЕОМ, виробити елементарні навички роботи з калькуляторами, поглибити знання про ЕОМ у суспільному виробництві. Випускники шкіл мають бути готовими до зустрічі у своїй майбутній діяльності — в сільському господарстві, на виробництві, в інституті — з ЕОМ, мікропроцесорами й іншою технікою, побудованою на базі їх чи керуваною ними.

Уфимський нафтовий інститут, як і інші вузи Уфі, брав участь у великій роботі по підготовці вчителів середніх шкіл Башкирії до введення нового курсу. У розпорядження вчителів, які приїжджають до нас з усіх районів республіки на курси підвищення кваліфікації, були надані всі необхідні прилади та пристрої — дисплеї, зали з сучасними мікро-і міні-ЕОМ, лабораторії з програмованими мікрокалькуляторами, лекційні зали й методичні посібники.

Під керівництвом досвідчених викладачів Р. З. Ахметсафіної, Л. Д. Кирлан, В. Ф. Попкова вони оволоділи практичними навичками алгоритмування й програмування калькуляторів та мікро-ЕОМ, розв'язували в діалозі з ОЕМ різні задачі, освоювали методику викладання, що застосовується в нафтовому інституті.

Ми сподіваємося, що викладачі, які пройшли навчання в інституті, стануть активними пропагандистами комп'ютерної освіченості не тільки у своїх школах, але й в інших навчальних закладах, організаціях Башкирії.

Е. ПИСАРЕНКО.

Сьогодні мова піде про те, якою бути нашій газеті у наступному році. Як засвідчила пошта останніх тижнів, це хвилює і журналістів обласної молодіжки, і багатьох наших читачів. До редакції продовжують надходити анкети з відповідями й побажаннями, листи з порадами, пропозиціями. Щоб зробити цей зв'язок ще дієвим, ще ефективним, щоб ще більше уявити собі закономірності процесів, які відбуваються в молодіжному середовищі й скористатися з цього у своїй повсякденній роботі, журналісти «Молодого комунара» вирішили зробити, так би мовити, крок назустріч...

Того дня десятикласники Олександрівської СШ № 2 саме були на заняттях у міжшкільному навчально-виробничому комбінаті (МНВК). Тут, в одному з класів, відбулася наша розмова. У ній взяли участь також секретар заводу учнівської молоді Олександрівського РК ЛКСМ України Надія Бойко, начальник районного відділення агентства «Союздруку» І. М. Супрун, викладач МНВК М. І. Сирота.

Перш ніж почати розмову, ми запитали у школярів, як часто вони читають «Молодий комунар», чи стала газета для них за роки перебування в комсомолі другом і поради-

З АНКЕТИ «МК»

«Нам, старшокласникам, неможливо потрапити на засідання на одній дискотекі в райцентрі. В заводську нас не пускають, бо вона для дорослих від нас, а в районному будинку культури — початок о 22.00, пізно: вчителі, міліція, батьки контролюють... А в той же час наші ровесники, які після восьмого класу пішли навчатись у технікуми, училища, такому контролю не підлягають...»

О. ХИМОНЕНКО.

ком, які з публікацій їм найбільше запам'яталися, а які, можливо, не сподобалися. Треба сказати, що відповіді нас порадували. Серед старшокласників не знайшлося жодного, хто б не отримував у цьому році газету. І хоча школярі, як засвідчила і проведена нами анкета, не всі однако-

во цікавилися газетними публікаціями, розмова вийшла цікава — і наїперше завдяки хорошій обізнаності десятикласників зі змістом «Молодого комунара».

Кор.: Новий навчальний рік у школі почався недовго. Певно, ще живі у пам'яті гарячі літні дні трудової чверті?

Вікторія ВОЙНИЛОВА, секретар комсомольської організації школи: В пам'яті залишилося чимало. Працювали на полях базового колгоспу імені Кірова в селі Стара Осота. Запам'яталися чудові літні ранки у полі, дружба, взаємодопомога в роботі, чудовий настрій, із яким ми

КРОК НАЗУСТРІЧ

щодня їхали в село. Але запам'яталося й інше. Не хочеться, аби склалися враження, що ми скаржимося на створені в колгоспі умови праці школярів. Але проблеми протягом

З АНКЕТИ «МК»

«Схвилювала мене газетна розповідь «У вірності ім'я Наталя», я полюбила цю дівчину, її вірність не може не захоплювати. Побільше в «Нубі молоді сім'ї» розповідайте про таких людей.»

З. ЛЕВЕНЕЦЬ.

літньої чверті у нас були, вони заважали нашій роботі, зменшували задоволення од зробленого; знаю, що подібне було не лише у нас...

Анжеліка ГОРНАЄВА: Як правило, трудові об'єднання школярів називають табором праці й відпочинку, а у нас це був табір праці, але не відпочинку. Жили ми у себе вдома, їздили щодня на роботу автобусом. Часу для організації цікавих заходів поза роботою, спортивних змагань не було.

М. І. СИРОТА: Причини такої організації роботи в тому, що базові підприємства — колгосп імені Кірова і завод Другого імені Петровського цукрокомбінату не подбали про створення бази для табору праці й відпочинку на місці, у селі Стара Осота. Тим часом, скажімо, у се-

редній школі № 1 райцентру такий табір є.

В. ВОЙНИЛОВА: Це тільки одна з проблем. Але й вона могла б стати приводом для серйозної розмови на сторінках газети. Однак цього літа «Моло-

З АНКЕТИ «МК»

«Незабаром окремі з нас навчатимуться в вузах, а про студентське життя не часто прочитаєш у нашій газеті...»

Без підпису.

дий комунар» приділяв проблемам шкільних трудових об'єднань не надто багато уваги.

Кор.: Ми обов'язково передамо ваше зауваження відділу шкільної та студентської молоді нашої газети. До речі, цей відділ готує більшість матеріалів на теми шкільного життя. Вам адресована і його тематична полоса «Вітрила», яка щомісяця з'являється в газеті. Про що б ви хотіли у ній читати побільше?

Ірина ХОМЕНКО: Мені здається, що у «Вітрилах» надто мало пишуть про організацію тематичних, танцювальних, розважальних вечорів у школі саме для старшокласників. А вже нам нецікаво бувати на них разом з молодшими учнями — все-таки різний вік, різні уподобання... Тим часом якщо у першій школі цього навчального року вже відбу-

З АНКЕТИ «МК»

«Чимало зараз пишуть про боротьбу з пияцтвом. Мало про школярів, які не цураються спиртного. А такі ж є.»

О. ДЯЧЕНКО.

лося три вечора відпочинку, у нас — жодного.

А. ГОРНАЄВА: Не думайте, що ми хочемо тільки розважатися. Просто нас цікавить і музика, і танці (багато дівчат займаються в танцювальному й хоровавому гуртках районного Палацу піонерів), ми хочемо більше пізнава-

ти саме в цьому плані — одним телевізором не проживеш...

Н. БОЙКО, секретар заводу учнівської молоді РК ЛКСМ України: Можливо, вам би не слід було нарікати на когось, а дружніше взятися за справу самим... Ну, а потім, якщо у школі вам ніяк не вдається цікаво організувати своє дозвілля, то у нас діє дві дискотеки — у районному будинку культури й на цукрозаводі, гуртки художньої самодіяльності...

Зоя ЛЕВЕНЕЦЬ: Треба сказати ще про одне: у нас в класі не модно бути активним (особливо це

стосується хлопців). А без ділової участі всіх щось робити не те що важко, а просто нецікаво...

Кор.: Недавно відомий літератор, перекладач зарубіжної класики Микола Любимов написав у «Літературній газеті»: «Мені тепер іноді доводиться чути, що хлопці й дівчата неохоче займаються громадською роботою. А які ж ми були громадські активісти, і чим тільки не займалися — гаряче, захоплено, справді пристрасно...» Чи

З АНКЕТИ «МК»

«Друкуйте матеріали про етику і психологію сімейного життя: в нас у школі ввели такий факультатив, а літератури про це нема...»

Вікторія.

це не заслужений докір сьогоденній молоді? Чи це не привід для роздумів? Чи не тема для трихвальної ділової розмови в «Молодому комунарі»?

Н. БОЙКО: Далеко не вся молодь у нас така неактивна. І в майбутніх публікаціях на цю тему хотілося б прочитати найперше про справжніх комсомольців, корчегінів нашої доби. Це допомогло б нам переконатися деяких пасивних... Навіть на прикладі нашої районної організації можна переконатися, що далеко не всі співчасники сьогоденнього дня цураються громадських навантажень.

Кор.: Сподіваємося, що дискусія на сторінках газети не лише приверне увагу співчасників до цього питання, але й матиме вплив на їхню життєву позицію. До речі, недавня публікація в «Молодому комунарі» за 24 серпня під назвою «Кому бути лідером?» заклала добрий фундамент для майбутньої розмови. Вже зараз на неї надійшло чимало зацікавлених відгуків.

І. М. СУПРУН, начальник райвідділення агентства «Союздруку»: Але для того, щоб ви, юні друзі, змогли стати свідками й учасниками цієї, небайдужої для нас розмови, щоб ви змогли ознайомитися з іншими цікавими статтями, репортажами, нарисами, не забудьте передплатити газету і на наступний рік...

Оксана ХИМОНЕНКО, громадський розповсюджувач преси в класі: У нас

З АНКЕТИ «МК»

«Слід більше розповідати про професії, про які ми знаємо мало. Адже була й така: обері собі молода людина професію за гучною назвою, не знаючи її суті, а потім все життя працює без натхнення, бо нецікаво.»

Без підпису.

вже більшість передплатила. І не лише «Молодий комунар», а й інші молодіжні видання.

І. М. СУПРУН: В цілому по району передплата на ці видання теж проходить краще, ніж торік. І в тому нам багато допомагають учні деяких шкіл — наприклад, в Голіковому, Михайлівці, Красносілані...

* * *

Не одну годину продовжувалася та гостра й зацікавлена розмова із старшокласниками. Багато прозвучало в ній розумних зауважень, пропозицій, чимало проблем життя молоді райцентру було обговорено. І хоча вони не всі знайшли відображення в сьогоденній нашій розповіді, та будуть обов'язково враховані в планах «Молодого комунара» на наступний рік.

В. БОНДАР,
П. СЕЛЕЦЬКИЙ,
спецкори «Молодого комунара».

Є ТАЛАНТИ В СТЕПОВОМУ КРАЇ!

Того гарного осіннього дня зелений театр парку культури й відпочинку імені В. І. Леніна в Кіровограді став центром проведення урочистого закриття XV свята театрального мистецтва «Вересневі самоцвіти». У ньому взяли участь народний самодіяльний театр музичної комедії та дитячий хореографічний ансамбль «Ятранчик» Кіровоградського будинку культури імені Калініна, самодіяльні артисти Новгородківського будинку культури, народний чоловічий вокальний ансамбль «Гай» Кіровоградського РБК, заслужена самодіяльна хорова капела Кіровоградського Палацу культури імені Жовтня. Кіровоградці та гості міста зустрілися на святі також із заслуженою артисткою УРСР, викладачкою музично-педагогічного факультету Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна В. Паюхіною, артистом обласної філармонії В. Стратівим та іншими майстрами сцени. Та, мабуть, чи не найголовнішим підсумком

свята слід назвати не тільки участь у ньому майстрів, але й масовість усіх заходів «Вересневих самоцвітів». Адже це є найпереконливішим свідченням розквіту народного мистецтва у нашому степовому краї, до-

ступності набутків театру широким народним масам, про що мріяли свого часу зачинателі українського професіонального театру.

На знімках: співає заслужена артистка Укра-

їнської РСР В. ПАЮХІНА; аматори сцени Новгородківського РБК показали на святі закриття музично-хореографічну композицію «Весільна неділя».

Фото С. ФЕНЕНКА.

КІНОЕКРАН ЖОВТНЯ

У жовтні в кінотеатрах, в будинках культури і клубах області буде проведено тиждень фільмів, присвячений Ленінському комсомолу. Глядачі матимуть змогу порадитися з стрічками для молоді випуску минулих років переглянути також і нові — «Місто наречених» («Мосфільм»), «Моя маленька дружина» (Литовська кіно-

ніської і Державних премій Станіслава Ростоцького «Діло було в Пенякові», «Доживемо до понеділка», «А зорі тут тихі», «Білий Бім — Чорне вухо». Вони і сьогодні користуються популярністю у глядачів. А незабаром на екрани виходить нова робота цього кіномісця «І на каміні ростуть дерева», яку він поставив на кі-

«Місто наречених» — директор великого текстильного комбінату, на якому працюють в основному жінки. Директор Реутов (О. Табаков) — людина діяльна, мислить масштабно, задумав грандіозну реконструкцію підприємства. Водночас із технічним оновленням повинна вирішитися й демографічна проблема «міста наречених», як часто називають текстильні містечка. Фільм дає портрети декількох жінок у виконанні актрис, імена яких добре

ХОЧ ЛИСТА Й НЕ БУЛО НАДРУКОВАНО

Редакція газети надіслала на розслідування лист, у якому мешканці з будинку № 11 по вулиці 50 років Жовтня з обласного центру писали нам про недогляд житлово-експлуатаційною конторою № 7 за підвальними приміщеннями. «Постійно проривається каналізація, вода потрапляє в підвали і там не прибирається. В підвалах сірість, вони ніколи не зачищаються. Не один раз звертались ми до працівників ЖЕКу, але й досі ніяких зрушень», — скаржились мешканці.

Як повідомив редакцію виконуючий обов'язки начальника житлово-експлуатаційного об'єднання Є. Г. Довгалою, факти, викладені в скарзі, підтвердились. В даний час у підвалах згаданого будинку наведений порядок: каналізацію відремонтовано, підвал зачищено на замок.

КУТОЧОК ГУМОРУ

ЗАКОХАВСЯ

Ні, товариші, що не кажіть, а такої дівчини я ще не бачив. Вперше в своєму житті моє серце відчайдушно забилося.

Як же з нею познайомитися? Запитати, котра година? Але у неї нема годинника. Було б добре заговорити про косметику, однак дівчина не живе в її. Не попросиш у неї і сирників, адже красуня не палить.

Що зі мною? Невже я закохався? Якщо бути щирим, то так. Я віддав би все на світі за те, щоб ця тендітна дівчина стала моєю дружиною. Уявляєте — не п'є, не курить, на обличчі ласкава посмішка.

Та як же з нею знайомитися, коли вона... манекен у вітрині магазину...

В. ГРИШИН.

3 підслуханого

□ Немає гідності у пияка, він загубив її на денці грапчака.

□ У напівтемному пивбарі такий «базар», як на базарі.

□ Де «з наклеюкою злодійка» — там частенько сварка й бійка.

□ З пияком розмова — як з вітром полова.

□ У пиячку дивився — до дурки пропивав.

□ Ходить, наче сонна муха — винувата «бормотуха».

□ Як санино корито притягує пияка оковита.

□ Кинеш пити — почнеш цікаво жити.

Михайло СТОЛІН.

(Продовження. Поч. у № 116 за 26 вересня ц. р.).

Юнак ніколи не бачив Арця таким. «Невже так подіяла моя відмова?» — подумав Торрен, поглянувши у вікно, на край хмар, що золотаво-лимонною смугою ще горіли на темно-синьому небі. — Але ж я сказав правду. Хіба я мав право змовчати про це? — Торрен зиркнув на Арця. Вчитель, перекладаючи з однієї купки на іншу каміні, про щось замислювався. І юнак, аби не перебавити думки Першого Космослідного Системи, прикинув.

«Це мій останній, найталановитіший учень. Тільки він зможе повести чи не найвідповідальнішу справу Космослідного Кільця Системи».

— Гаразд, — мовив тихо старий. — Іди. Обов'язково завітай до мене завтра. О десятій.

— Так, учителю. О десятій. До побачення.

Торрен вийшов, щільно прикривши за собою масивні двері, на зеленій обшивці яких золотом горіло трикутник. Його оточувало темно-синє коло — знак того, що тут робочий кабінет Першого Космослідного Системи.

Завжди й в усьому пунктуальний, Торрен приїшов рівно о десятій. Перший Космослідний Системи вже чекав на нього. Обличчя було свіжим, очі блискучими.

— Добридень, вчителю.

— Добридень, учню, — відповів, всміхаючись Арц. — Ну як? І сьогодні тобі страшно?

— Так, наставнику, і сьогодні. Хіба за одну ніч може щось змінитись?

— Коли переконаний у чомусь, не слід відступати, — підтримав юнака Арц. — Так чинять лише ті, у кого слабка сила волі, невисокий інтелект...

Перший Космослідний Системи підійшов до стелажу з телепатичними фільмами. Набрив день, місяць року. На долоню впали дві сріблясті кульки не більші за горошинку.

— Моя робота на сьогодні, а виходить, що й твоя, твоїх товаришів, — пояснив Арц і поклав кульку у приймач інформації Іни.

На вулиці зненацька потемніло. Почалася пилова буря, яку так не любили мешканці Пеолі. Шалені вітри несли із собою велетенський вихор пилу з віддаленої від Меганоліса — головного міста Пеолі — пустелі Канна. Знову треба було щільно зачиняти вікна, двері, усі шпарки і вдягати спеціальні пристрої на обличчя тим, кому краще необхідно було вийти з приміщення.

З рудої хмари куряви, як із безвісти, виринули двоє. Хлопець і дівчина, котрі швидко бігли до першої лінійної споруди, аби сховатися від пилу і вдягти пристрої захисту.

Арц невдоволено похитав головою, відійшов від вікна, глинув, як пил миттю вкрив тоненьким сучільним шаром невелику платівку — дозатор. Вікно в ту ж мить автоматично зачинилося, на всю потужність запрацювали фільтри.

— Незабаром не буде в нашому місті хуг. Монтажники вже встановили пилозахисний щит. Нарешті в Меганолісі весь час буде свіже і чисте повітря, — проказав Торрен, сідаючи на прохання наставника.

Екран несподівано спалахнув яскравою цяткою і вмить заповнив всю овалоподібну широку стіну. На тлі об'ємного екрана, мов тонкі казкові мережива, пропливали незнайомі ландшафти планети-винуватниці. Апарат знижався. Через кілька секунд космослідці побачили розумну істоту. Торрен натис на важіль Іни. Істота наблизилась на екрані. Її непропорційно великі чорні очі, що не жевріли — горіли, і тонкі брови, начебто вказували на щось, але на що, хлопець не міг відразу пояснити. І ще, Торрена здивувала майже подібна до їхньої форма тіла. Молодому Космослідному сподобалось обличчя. Доброзичливе, спокійне.

— Інтелект? — через хвилину оговтавшись, запитав Торрен у невеликої, майже квадратної машини із численними важільками і різноманітними кнопками, що стояла посередині кімнати.

— Середній. 0,666. — відповіла машина дуже правильним голосом, який, здавалося, не потребував перевірки. Такого високого інтелекту Торрен і його товариші ще не зустрічали.

Істота на екрані зникла. Натомість з'явилась інша. Лише тендітні риси обличчя вказували на те, що це жінка.

— Інтелект? — знову запитав у машини хлопець, сподівуючись почути звичне 0,20—0,30. Він ще міг припустити 0,45, як це було шість років тому, коли Рада доручила Першому Космослідному Системи і його учням розслідувати складну судову справу між планетами Дзірду і Нхар...

— Той же, — почувшись у відповідь і по стрічці повзла крива самописця, котра зупинилася на позначці 0,666333. Хлопець розгублено подивився на вчительку, який, трохи відсторонившись учня, поклав тонку виснажену руку на важіль. Кадр зупинився. На екран почала насуватися величезна, незрозумілої конструкції машина. І тут, у правому кутку, де на мить несподівано вклинилася паралельна передача, Торрен побачив очі тієї, якою снів. Та недовго хлопець дивився на дівчину. Арц настроїв пристрій для перекладу, винуватий кадр поплив текст.

— Вчительку! — аж зойкнув юнак, коли обличчя прекрасної незнайомки зникло. — Мені б кортіло... — Торрен зам'явся.

— Знаю. Ми ще повернемося, — тихо сказав Арц. — Обов'язково.

(Далі буде).

студія). «Які ж були ми молоді» (кіностудія імені О. Довженка) та інші.

Ліризм, доброта, м'який гумор відрізняє творчу манеру режисера Михайла Бєлікова, котрий поставив за власним сценарієм фільм «Які ж були ми молоді». Події, що відбуваються в кінофільмі, переносять нас в п'ятдесяті роки. Майже п'ятнадцять років тому закінчилась війна, однак гірка пам'ять про неї живе. Трагічним нагадуванням увірвалася воєна в кохання молодят Юлі і Сашка, загрожуючи життям дівчини. Але вірність, відданість одне одному допомагають встояти обом в складних випробуваннях.

Головну роль — Сашка виконує в цьому фільмі молодий актор, студент ВДІКу Тарас Денисенко. Це його друга робота, а перша — у фільмі «Високий перевал». Для Олени Шкурпелю, студентки театрального училища імені Шенкєна роль Юліки — дебют.

Мільйони глядачів пам'ятають фільм народного артиста СРСР, лауреата Ле-

постудії імені М. Горького спільно з норвезькою кіностудією «Норс-фільм». Ця двосерійна картина романтико-пригодницького жанру повертає нас на тисячу років назад, коли не було ще ні Росії, ні Норвегії, але були вже люди, чії нащадки згодом назвуть себе росіянами й норвежцями.

У полон до вікінгів потрапив юнак Кукуша — головний герой цієї стрічки. Про довгі поєздки Кукуші, про його життя на чужині, про непозбутну тугу за батьківщиною, куди він прагнув повернутися, розповідає фільм. Цю тугу не може заглушити й любов до норвезької дівчини Сигню. Почуття юних героїв взаємне, але на шляху до їх щастя немало перешкод. Рука Сигню давно обіцяла Сигурду — жорстокому, грубому вікінгові... Поряд із захоплюючими подіями, що воєкресили для нас суворі часи завойовницьких походів вікінгів, у цій стрічці на глядачів чекає зустріч з юними благородними героями, здатними на високі почуття й мужні вчинки.

Головний герой картини

відомі глядачам. Людмила Зайцева (секретар парторганізації комбінату), Наталя Белохвостикова (дружина Реутова), Тетяна Кравченко (приваблива молода ткаля). У фільмі «Провінна лейтенанта Некрасова» події відбуваються в останні дні Великої Вітчизняної війни, коли до Перемоги залишалось усього десять днів. Лейтенант Некрасов (арт. О. Жарков) вчинив несправедливо, навіть жорстоко по відношенню до свого підлеглого. Всі наступні роки його мучила совість, хотілося повернутися в авіацію, шлях куди після скоєного, здавалось, був назавжди втраченим...

Коли герой фільму «Моя маленька дружина» студент Лінас (арт. С. Баландіс) познайомив Руту (арт. Е. Коризнайте) зі своєю сім'єю, бундючні родичі засудили його вибір, і тому стосунки у молодих людей не склалися. Але Лінас був твердий у своєму намірі будувати свій маленький світ власними руками...

І. ПІДОПРИГОРА.

На знімку: кадр з фільму «І на каміні ростуть дерева».

ІХ СПАРТАКІАДА УРСР

ТЕПЕР—ФІНАЛ

У Хмельницькому закінчилась зональна першість з футболу за програмою ІХ Спартакіади УРСР. У змаганнях взяли участь молоді футболісти 1966—1968 років народження.

Вдало виступила у турнірі збірна Кіровоградської області (тренери О. І. Кацман і Ю. Махно). Наші земляки перемогли загартуватися (2:1) та киян (3:0), поступившись лише господарям змагань — хмельницьким футболістам.

Кіровоградці посіли друге місце, що дозволяє їм взяти участь у фінальному турнірі за 7—12 місце, який почнеться 5 жовтня.

С. БОНДАРЄВ.

Воротар.

Фотоетюд С. ФЕНЕНКА.

Жовтень спортивний

1—8 — чемпіонат з шахів. Знам'янка;
3—12 — ІХ Спартакіада УРСР, баскетбол (жінки), Сімферополь;
1—16 — ІХ Спартакіада УРСР, шахи, Житомир;
1—12 — ІХ Спартакіада УРСР, баскетбол (чоловіки), Харків;
13 — Спортивне орієнтування — при закритті сезону, Світловодськ;

17—27 — ІХ Спартакіада УРСР, плавання (чоловіки), Донецьк;
18—20 — першість області з плавання серед ДЮСШ Олександрія;
18—20 — відкритий чемпіонат області з велоспорту, Кіровоград;
20—24 — ІХ Спартакіада УРСР, художня гімнастика, Чернівець;
17—27 — ІХ Спартакіада

УРСР, гандбол (чоловіки), Донецьк;
18—25 — ІХ Спартакіада УРСР, футбол (фінал), Донецьк;
21—25 — ІХ Спартакіада УРСР, боротьба класична, Кіровоград;
23—27 — ІХ Спартакіада УРСР, настільний теніс, Сімферополь;
24—27 — ІХ Спартакіада УРСР, боротьба дзюдо, Черкаси;
25—27 — першість області з боксу серед юнаків, Кіровоград.

